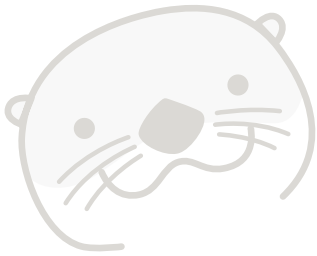

โลกแห่งไฟ

卡牌密室

5

เตี้ยจ้อหลิว
เขียน

เนโกะ & จิตนภา
แปล

Lilac

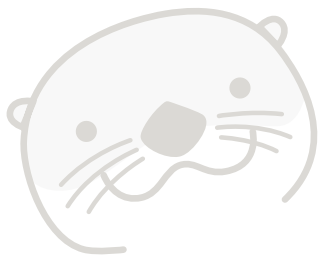
การอ่านคือรากฐานที่สำคัญ

แบ่งปันความประทับใจกับ Lilac ได้ที่

Facebook @Lilac.Novel

X @Lilac_Novel

ทดลองอ่าน

AMARIN
BOOKS

สนใจสั่งซื้อหนังสือจำนวนมาก โปรดติดต่อ โทร. 08-4438-0313 และ 0-2423-9999 ต่อ 6529, 6530, 6532

หากผู้อ่านพบหนังสือเล่มใดมีหน้ากระดาษสลับ หน้าขาดหาย หน้าว่าง สีหมึกจางอย่างเห็นได้ชัด อันเนื่องมาจากการพิมพ์ไม่ได้มาตรฐาน หรือการเข้าเล่มไม่สมบูรณ์ที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการอ่าน สามารถเปลี่ยนเป็นเล่มใหม่ได้ โดยแจ้งรายละเอียดมาที่ [Facebook amarinbooks](#)

หรืออีเมล amarinbooksclubfan@amarin.co.th

คำนำสำนักพิมพ์

หลังจากผ่านห้องลับ 8 โพลแดง กลียุคมาได้ ตอนนี้สมาชิกในทีมต่างก็
เข้าหาและรู้จักกันมากขึ้น โดยเฉพาะเซียวโหลวกับอิวี่ทานเจียง ในห้องลับที่
ผ่านมานั้นพวกเขาจับพบว่าเป็นคู่สามีภรรยา แม้จะเป็นช่วงเวลาสั้นๆ แต่
ความรู้สึกของพวกเขากลับแปลกไป

ส่วนแผนการต่อไปของสมาชิกในทีม เมื่อเป้าหมายสำคัญที่สุดของทุกคน
คือการรีบออกไปจากโลกใบนี้ โดยเฉพาะเมื่อมีสมาชิกที่รอเข้าทีมอยู่อีกถึง 4 คน
ไม่สมควรเลยหากพวกเขาจะยื้อเวลาต่อไป ดังนั้นขอเชิญนักอ่านทุกท่านร่วม
ผาดานห้องลับถัดไปกับพวกเขาได้เลยค่ะ

ด้วยรัก

Lilac

คำเตือน

นิยายเรื่องนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับ

- Blood (เลือด)
- Death (การตาย)
- Gore (เนื้อหามีความโหดร้ายและรุนแรง)
- Homicide (การฆาตกรรม)
- Mental and Emotional Abuse (การทำร้ายร่างกายและจิตใจ)
- Suicide (การฆ่าตัวตาย)
- Torture (การทรมาน)

8 ໂພແດງ ກລີຍຸດ (ຕໍ່)

185

ผ่านด่าน

เมื่อกลับมาที่บิตส์ส่วนตัว ทุกคนได้เจอกับผู้คุม A โปแดงที่ยิ้มอย่างเป็นมิตรอีกครั้ง

เยฉีเห็นพี่สาวโปแดงก็อดเขอะไม่ได้ “พี่สาว พี่ช่วยมีเหตุผลหน่อยได้ปะ ดันให้ผมเล่นเป็นตัวเอกทองโถมอะไรนั่น คิดออกมาได้!”

ผู้คุม A โปแดงยิ้มตาหยีเอ่ย “อายุกับความสามารถพิเศษของคุณเหมาะกับสถานะที่สุดแล้ว ไม่งั้นยังงี้ ให้ฉันให้เหล่ามั่วแต่งเธอ”

มั่วเส่วหมีนหมุมปากกระตุก “ละเว้นผมเถอะ”

เยฉีอึดอันตันใจจะตายอยู่แล้ว ไม่อยากสนใจผู้คุมที่ยิ้มตาหยีคนนี้

ผู้คุม A โปแดงมองไปทางเซียวโหลวกับอวีห่านเจียง ถามยิ้มๆ “ทั้งสองคนละะ พอใจกับสถานะที่ฉันจัดให้ไหม”

อวีห่านเจียง “...”

เซียวโหลว “...”

พวกเขาควรบอกว่าพอใจหรือไม่พอใจดีละ

อวีห่านเจียงหน้าแข็งทื่อ ตัดสินใจไม่ตอบคำถามนี้ เซียวโหลวหูแดงน้อยๆ เห็นได้ชัดว่านี่ถึงวันเวลาที่ได้ร่วมเรียงเคียงหมอนกับอวีห่านเจียง แม้ทุกคืนพวกเขาจะห่มผ้าห่มพุดคุยกันอย่างเดียว แต่อวีห่านเจียงอยู่ข้างตัวเขาแค่ตัวเอง ภายใต้อผ้าห่มผืนเดียวกันล้วนแล้วแต่เป็นกลิ่นสอร์โมนเข้มข้นของชายหนุ่มผู้นี้ เซียวโหลวแค่คิดก็ใจเต้นรัวเหมือนตึกถล่ม

ผู้คุม A โปแดงเห็นพวกเขาไม่ตอบจึงยิ้มตาหยีพูดว่า “ยินดีกับพวกคุณด้วยที่ผ่านด่านสมบูรณืแบบ ดูของรางวัลเถอะ เป็นไฟเนื้อเรื่อง”

ตรงหน้าของทุกคนปรากฏไฟเนื้อเรื่อง [กลียุค] ที่แรกนึกว่าไฟเนื้อเรื่องจะเล่นซ้ำเรื่องตอนที่เสียนเพยวางยาพิษฆ่าฮองเฮา เหมือนกับไฟเนื้อเรื่องก่อนๆ หน้านึกไม่ถึงว่าไฟเนื้อเรื่องครั้งนี้ตัวละครจะเป็นพวกเขาเสียเอง!

ไหม้ไลน์ของไฟเนื้อเรื่องเป็นช่วงปีที่พวกเขาออกมาจากห้องลับพอดี หลังจากห้องเด็ดรางวัลอย่างงามให้กับจวนเงินเจียงแล้ว เนื่องจากไส้ศึกเขียวอวีทำหน้าที่ได้ดี ด้วยการแนะนำอย่างแข็งขันของแม่ทัพหลินยงได้ขึ้นเป็นรองแม่ทัพในกองทัพ ได้ย้ายกลับเจียงโจว รับหน้าที่รักษาความสงบของชายแดนแคว้นจ้าวกับแคว้นฉี

แบบนี้เขาก็เจอพี่ชายได้บ่อยๆ แล้ว และถือโอกาสจับตาดูอวีห่านเจียงเพื่อไม่ให้ไต่เท้าอวีรังแกท่านพี่

อวีห่านเจียงกับเซียวโหลวสามีภรรยารักใคร่กลมเกลียว เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้คนครหาว่า “ไม่มีบุตรสืบสกุล” ทั้งสองจึงรับเลี้ยงเด็กชายหนึ่งหญิงหนึ่งที่เจียงโจว ล้วนแต่เป็นเด็กที่สูญเสียพ่อแม่ท่ามกลางความวุ่นวายของภัยสงครามดูในภาพแล้วเด็กน้อยน่ารักทั้งสองเรียกอวีห่านเจียงว่า “ท่านพ่อ” เรียกเซียวโหลวว่า “ท่านแม่”...

เซียวโหลวหน้าแดงหูแดง

เดี๋ยวก่อน ไฟเนื้อเรื่องที่ว่าสาวโปแดงให้ครั้งนี้มีอะไรผิดไปหรือเปล่า

เย่ฉีอ้าปากค้างตาถลนด้วยความตกตะลึงอยู่ข้างๆ มองภาพไต่เท้าอวีและฮูหยิน “รักใคร่กันสุดหัวใจ” “บุตรสาวบุตรชายพร้อมหน้า” ในหน้าจอใหญ่พูดด้วยสีหน้าซับซ้อน “ไฟเนื้อเรื่องบ้าบออะไรกัน ทำไมพวกเราถึงเป็นคนแสดงเองล่ะ”

ผู้คุม A โปแดงยิ้ม “พวกคุณมีผลต่อโลกกลียุค จะหายไปตื้อๆ ไม้ได้อยู่แล้วหรือเปล่า ไฟเนื้อเรื่องใบนี้คือชีวิตต่อมาหลังจากนั้นในโลกใบนั้นของพวกคุณ ไม้ต้องร้อนใจ ค่อยๆ ดูเรื่องราวของห้องลับกลียุคให้จบ”

ห้าปีให้หลังอวีห่านเจียงกลับมายังเมืองหลวง ได้เลื่อนยศตลอดเส้นทางและท้ายที่สุดได้รับการอวยยศเป็นอัศวินมหาเสนาบดี กลายเป็นผู้ช่วยมากความ

สามารถของฝ่าบาท

เซียวโหลวพาหลิวนเฉียวกลับไปด้วย หลิวนเฉียวเปิดโรงหมอแห่งหนึ่งในเมืองหลวง รักษาอาการป่วยช่วยเหลือคน

ซีหวิ้นเยว่หลังจากติดตามองค์หญิงเก้ากลับเมืองหลวงแล้ว องค์หญิงเก้าได้ยืนยันว่านางชอบพอกับหลงเซินองค์รัชชของจวนอ๋อง จึงตัดสินใจให้แต่งงานกับหลงเซิน

มั่วเสว่หมินคอยติดตามอวิ๋หนานเจียงเป็นที่ปรึกษาตลอดเวลา ตอนที่อวิ๋หนานเจียงกลับมาเมืองหลวงก็พาเขากลับมาด้วย

ส่วนเล่าซิงก็อยู่กับเยฉีนั้น...

เนื่องจากหอนางโลมปิดตัวลง ด้วยความช่วยเหลือของคุณชายใหญ่สกุลเล่า แม่นางเยฉีซื้อห่อจิ้งหยวนในเจียงโจว เปิดภัตตาคารเป็นเจ้าแกน้อยเล่าซิงก็ลงทุนในห่อจิ้งหยวน ทั้งสองคนร่วมงานกันหาเงิน แต่ละวันนับก่อนเงินกันอย่างสุขสำราญ

เยฉียิ้มชม “ผมพอใจกับตอนจบที่จัดให้มาก!”

เล่าซิงก็หัวเราะถาม “เกิดอะไรขึ้นกับผมหลังจากนั้น ไม่ได้แต่งเมียมีลูกเหรอ”

ผู้คุม A โปแดงตอบ “ในห้องลับนี้คุณเป็นแค่ตัวประกอบไม่สำคัญ เลยไม่รวมเนื้อเรื่องภายหลังของคุณไว้”

เล่าซิงก็ถาม “...”

ขณะบนอนมาแล้วไร้ลัทธิมนุษยชนเหรอ มีสิทธิ์อะไรที่ตอนจบของอวิ๋หนานเจียงกับเซียวโหลวในโลกนี้ถึงมีลูกสาวลูกชายพร้อมหน้า เป็นผู้ชนะในชีวิตจริง ส่วนเขาลงทุนในภัตตาคารสักแห่งก็จบแล้วเหรอ

เห็นทุกคนในไฟเนื้อเรื่องล้วนแต่งตัวด้วยชุดโบราณ มีตอนจบของตัวเองในอีกโลกหนึ่ง

เซียวโหลวอารมณ์ซับซ้อน ราวกับเขาได้มีประสบการณ์เป็นสามภรรยา กับอวิ๋หนานเจียงมาชาติหนึ่งจริง ๆ

พวกเขาไม่ใช่แค่สามภรรยาที่รักกันดี แต่ยังมีเด็กอีกสองคน ในภายหลังอวิ๋หนานเจียงรับตำแหน่งอัศวินหาเสนาบดี อยู่ใต้คนผู้หนึ่ง แต่อยู่เหนือคน

นับหมื่น เขาเป็นขุนนางใจซื่อมือสะอาดทั้งชีวิต กับเซียวโหลวฮุยผู้นี้ก็เสมอดัน เสมอปลาย ไม่เคยคิดรับอนุ เซียวโหลวเองก็คอยช่วยเหลือสามีเสมอ อวี๋ห่านเจียง เจอเรื่องลำบากอะไรในราชสำนักมา เขาจะช่วยวิเคราะห์แล้วออกความเห็น เล็กน้อย...

ทั้งสองมีชีวิตอยู่ถึง 70 ปีแล้วจึงลาโลกตามกันไป ทั้งยังให้อนุชนรุ่นหลัง ผังไว้ร่วมกัน

อวี๋ห่านเจียง “...”

ไฟเนื้อเรื่องใบนี้ทำให้ทุกคนอารมณ์ซับซ้อน รู้สึกเหมือนตัวเองมีร่างแยก อยู่ในอีกโลกหนึ่ง

อวี๋ห่านเจียงมองเซียวโหลว พบว่าฝ่ายนั้นหลบสายตา หูแดงเกือบไป ตั้งนานแล้ว

เขาใจเต้น อดพูดข้างหูเซียวโหลวไม่ได้ “ตอนจบแบบนี้สมบูรณ์มาก คุณคิดว่ายังไง?”

เซียวโหลว “...ก็พอได้”

ตอนจบของกิลียุคคือ ฮ่องเต๋องคั้งปัจจุบันกลายเป็นจักรพรรดิที่มีพระปรีชาสามารถแห่งยุค อวี๋ห่านเจียงก็กลายเป็นอัศวินมหาเสนาบดีที่ราษฎรยกย่อง เล้าซึ่งเก๋อกกลายเป็นเศรษฐีอันดับหนึ่งแห่งต้าฉี หลงเซิน ชวี๋หวันเยว่ มั่วเสว่หมิน หลิวเฉียว เยฉี และคนอื่นๆ ต่างมีที่ไปของตัวเอง

พวกเขาไม่ใช่ผู้สัจธรรมในโลกนั้น แต่มีส่วนร่วมในเนื้อเรื่องของโลกใบนั้น เปลี่ยนแปลงรูปแบบของทั้งสี่แคว้น พร้อมทั้งช่วยฝ่าบาทสร้างความสงบในกิลียุค ทำให้อาณาประชาราษฎร์ได้ใช้ชีวิตสุขกายสบายใจและสงบสุข นี่ถึงจะเป็นการ “ผ่านด่านสมบูรณ์แบบ”

แม้เรื่องทุกอย่างพวกนี้จะปรากฏตามสถานการณ์ของไฟ [เนื้อเรื่อง]

ทว่าตอนจบของโลกห้องลับ “กิลียุค” นี้ก็สมบูรณ์มากกว่าจริง ๆ

เพียงแต่ “สมบูรณ์” ที่อวี๋ห่านเจียงพูดถึงในที่สุดแล้วคือสมบูรณ์ตรงตาม ความหมายของตัวอักษร หรือว่าเขากับเซียวโหลวในโลกนี้เป็นสามีภรรยา กัน โดยสมบูรณ์ เซียวโหลวไม่แน่ใจ แล้วก็ไม่กล้าถามด้วย

ถึงอย่างไรอวี๋ห่านเจียงก็แสดงออกอย่างตรงไปตรงมาในโลกห้องลับ

ช่วงเวลาสั้น ๆ นี้ต่อให้ทั้งสองร่วมเรียงเคียงหมอนกันทุกวันก็ไม่เคยกระทำการ ลึกซึ้งใดๆ สิ่งที่เราเรียกว่า “คืนเข้าหอ” นั้นเป็นเพียงเรื่องในความทรงจำที่ไม่เคย เกิดขึ้นจริง อย่าว่าแต่ວິຫານเจียงจะกอดเขาบนเตียงเลย จูบยังไม่ต้องพูดถึง อย่างมากก็แค่โอบไหล่เขาเบา ๆ เรียกว่า “ฮูหยิน” เท่านั้น

เซียวโหลวจิตใจสับสนวุ่นวายเหมือนด้ายพันกัน รีบเก็บไฟเนื้อเรื่องลงใน กระเป๋าไฟ

ไฟเนื้อเรื่องใบนี้เขาจะไม่เปิดดูอีก

ดูตัวเองกับอวี่ทานเจียงอาศัยสถานะคนยุคโบราณแสดงเป็นอัศวินมหา- เสนาบดีอวี่แห่งแคว้นต้าฉีกับฮูหยินตลอดชีวิต เขารู้สึกอย่างแท้จริงว่า...

มันช่างงดงามเหลือเกิน

ความรักแบบนั้น งดงามจนเขาไม่อยากเชื่อ

ทุกอย่างจบลงแล้ว มองดูทางเก๋งยี่น ลี้อเซ็ดขาว และชุดเดรสบนตัว ของเพื่อนร่วมทีมที่อยู่รอบ ๆ การแต่งตัวที่ทันสมัย ราวกับได้ตื่นจากฝันลุ่มลึก ในที่สุด

หัวใจเซียวโหลวมดอาลัยตายอยาก

เมื่อก่อนผ่านด่านแล้วเขาคิดแต่อยากจะรีบกลับไปเมืองหลัก แต่ครั้งนี้ หลังผ่านด่านแล้ว...คาดไม่ถึงว่าจะอาลัยอาวรณ์เล็ก ๆ

อวี่ทานเจียงก็กำลังหวนนึกถึงเนื้อเรื่องเมื่อครู่เช่นกัน แก่เฒ่าผมหงอกขาว ไปพร้อมกับเซียวโหลวเป็นสิ่งที่เขาหวังอยู่ในใจตอนออกจากโลก “กลียุค” คิด ไม่ถึงว่าในโลกใบนั้น เขากับเซียวโหลวจะแสดงเป็นสามีภรรยากันทั้งชีวิตจริง ๆ

ทั้งสองคนต่างไม่พูดอะไร เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ข้าง ๆ มองหน้ากันเล็กน้อย

ศาสตราจารย์เซียวกับผู้กองอวี่เหม่อพร้อมกันนี้มันอย่างไร

หีบสมบัติจากการผ่านด่านแปลงประกายสีทองก็อยู่ตรงหน้านี้เอง พวกเขา สองคนมองไม่เห็นเธอ

186

จับของรางวัล (ต้น)

ห้องลับ 8 โพลแดง ทีมผ่านด่านสมบูรณ์แบบและได้ประเมินคะแนนระดับ S ของรางวัลย่อมไม่น้อย

เซียวโหลวตั้งสติกลับมา พบว่าเพื่อนร่วมทีมต่างยื่นมือมาจกด้านหลังด้วยความสงสัย พอรู้สึกตัวว่าตัวเองดูเนื้อเรื่องใจลอยไป ใบหูของเขาก็แดงเรื่อ น้อยๆ กระแอมกระไอขึ้นมาทันที พูดอย่างซิงซัง “ด้านนี้มีของรางวัลอะไรบ้าง” ในที่สุดประโยคที่เยจื่อรอกอยก็มาถึงสักที เขาเดินเข้ามามองผู้คุม A โพลแดง อย่างกระตือรือร้น “พี่สาวโพลแดง ด้านนี้พวกเราใช้เวลาเกือบครึ่งเดือน แล้วยัง เป็นห้องลับระดับ A ด้วย ยากกว่าระดับ B กับ C ก่อนหน้านั้นเยอะมาก ของรางวัลก็ควรจะให้เยอะกว่าหน่อยหรือเปล่า”

ผู้คุม A โพลแดงยิ้มพลางพูด “นั่นแน่นอนอยู่แล้ว ฉันจะแจกของรางวัล ประจำด้านให้ทุกคนก่อน”

นิ้วมือของเธอสะบัดเบาๆ ตรงหน้าทุกคนปรากฏไฟไหม้ขึ้นลึบไป

โพลแดงมายเรียงรายอยู่ด้วยกันอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย เซียวโหลวเอง ก็อดตาเป็นประกายไม่ได้

ปรากฏว่าพอพลิกดู

ด้านมีไฟอยู่แปดใบเป็นชุดที่พวกเขาเคยสวมในห้องลับสมัยโบราณ!

อย่างเช่น “ชุดขุนนางอัครมหาเสนาบดี” ของอิวี่ทานเจียง “ชุดฉางซาน ลีชาวพระจันทร์” ของเซียวโหลว “ชุดดำพรางตัว” ของหลงเซิน “ชุดผ้าไหมจีน”

ของเล่าซิงเกอ...ถึงขั้นมี “ชุดสิ่งตัดสำหรับตัวเอกหอเทียนเซียง” ของเยฉินด้วย

เยฉินเห็นไฟใบนี้เกือบกระอักเลือดออกมาเต็มปาก “ชุดสิ่งตัดสำหรับตัวเอกหอเทียนเซียงมันบ้าบออะไรกัน ผมไม่อยากหวนนึกถึงประสบการณ์ใส่ชุดแดงแปร๊ดแต่งตัวเป็นผู้หญิงชุดนี้อีก ไม่คิดว่ายังเปลี่ยนชุดเป็นไฟให้รางวัลพวกเราอีกเธอ ชุดนี้ไม่มีพลังต่อสู้สักหน่อย!”

ผู้คุม A โพลแดงอธิบาย “นี่เป็นไฟที่ระลึกของห้องลับ 8 โพลแดง ต่อไปถ้าพวกคุณขาดชุดก็เปลี่ยนมาใส่ชุดโบราณนี้ได้ตลอด ข้อดีของชุดนี้คือเปลี่ยนเป็นไฟได้ พกพาสะดวกมาก พกเข้าไปในโลกห้องลับไหนก็ได้ คอสเพลย์ชุดโบราณได้ทุกเวลา”

ทุกคน “...”

ชีวิตวันแย้รับไฟมาลองดูด้วยความสงสัยใคร่รู้ เธอพบว่าหลังจากเปิดใช้ไฟ ท่อนบนล่างเปลี่ยนการแต่งกายทั้งตัวทันที เป็นเสื้อผ้าผู้ชายชุดนั้นที่เธอเคยใส่ในห้องลับกสิยศ ต้องอาจสง่างาม

ชีวิตวันแย้ระบวยิ้มบอกด้วยความพึงพอใจ “เปลี่ยนชุดในพริบตา ใช้ดีเหมือนกันนะเนี่ย อีกอย่างวัดตัวสิ่งตัดด้วย ขนาดกำลังพอดี ชุดโบราณแบบนี้จ่ายเงินในเมืองจันทราก็ยังซื้อไม่ได้เลย บางทีในอนาคตอาจมีโอกาสได้ใส่อีก”

เทียบกับชุดทั่วไปที่ต้องลงมือสวมเอง ไฟ [เสื้อผ้า] ที่ห้องลับโพลแดงให้รางวัลในครั้งนี้ขอแค่เปิดใช้งานก็สามารถเปลี่ยนชุดได้ทันตา ชุดนี้เท่ากับทำให้ทุกคนคอสเพลย์ชุดโบราณได้ทุกที่ทุกเวลา

ไฟใบนี้พกพาสะดวก ใดๆชะงะก็กินช่องไฟแค่ช่องเดียว ในเมื่อผู้คุมห้องลับให้มาฟรีๆ แน่แน่นอนว่าทุกคนต้องรับไว้ ไม่น่าไว้ในอนาคตขาดชุดเข้าจริง ๆ ยังหยิบมาใช้ในกรณีฉุกเฉินได้

ทุกคนต่างคนต่างรับไฟเสื้อผ้าของตัวเองไว้

กลางอากาศมีไฟลอยอยู่ลิบใบ ตัดไฟเสื้อผ้าแปดใบออกไปแล้วยังเหลืออีกสองใบ เยฉินแขวะ “ไฟสองใบนี้ไม่ใช่ชุดแล้วใช่ไหม อาจารย์เซียวรีบดูเร็วครับ”

เซียวไหลพยกหน้า ยื่นมือไปรับไฟใบหนึ่งมาพลิกดูด้านหลัง

[ไฟไอเท็ม : ยาพิษสูตรพิเศษ]

ระดับความหายาก : A

คำอธิบาย : อุปกรณ์ประกอบฉากสำคัญจากห้องลับกลียุค ใต้รับหลังจาก
ผ่านด่านสมบูรณืแบบ

ไฟลิมิตัดแบบทิม ใช้ได้หนึ่งใบต่อทิมหนังสือสัญญาหนึ่งเล่ม

ยามเ็ดที่เสียนเพยคิดค้นขึ้นด้วยตัวเอง ดูเินๆ คล้ายน้ำตาลกรวด แต่
ความจริงพิษร้ายแรง ผสมในน้ำชา ผักผลไม้ และอาหารจะละลายทันที ไม่
หลงเหลือร่องรอย อีกทั้งไร้สีไร้กลิ่นรส ยกที่คนจะสังเกตเห็น ใช้ครั้งละหนึ่งเม็ด
ก็เพียงพอให้วางยาฆ่าชายฉกรรจ์น้ำหนัก 80 กิโลกรัมได้

จำนวน : 8 เม็ด หลังครบแล้วไฟจะใช้งานไม่ได้

ในฐานะพลเมืองดีผู้เคารพกฎระเบียบ ห้ามใช้ไฟใบนี้ในโลกเมืองหลัก
เยจี “...”

เสียนเพยไม่ออกมา แต่เอายาพิษที่นางทำให้ทุกคนแทน

เซียวไหลวส่งไฟให้อิวีทานเจียง ฝ่ายนั้นรับมาแล้วขมวดคิ้วน้อยๆ “ให้
เครื่องมือก่อเหตุของเสียนเพยมา พวกเราก็วางยาฆ่าคนตายแบบเทพไม่รู้ฝิไม่เห็น
ได้อย่างนั้นหรือ”

จนถึงตอนนี้พวกเขายังไม่เคยฆ่าคนเลย จับฆาตกรฆ่าคนในห้องลับไฟแดง
อย่างเดียวมตลอด ห้องลับไฟดัลันอาศัยกำลังของทุกคนผ่านด่าน ข้าวหลามตัด
กับดอกจิกก็ไม่เคยเจออันตรายใดๆ ว่าตามคำพูดของพี่จิวแล้วห้องลับ J ดอกจิก
จะมีนักล่ามาต่อสู้กับพวกเขาตรงๆ สิบเท่า ถึงตอนนั้นพวกเขาไม่ลงมือก็จะถูก
นักล่าฆ่ากลุ่ม

ยามถูกบีบบังคับหน้าลิวหน้าขวานยอมต้องใช้ไฟพวกนี้อยู่แล้ว

เซียวไหลวยังไม่อยากให้เพื่อนร่วมทีมตื่นตระหนกตกใจ เขาเก็บไฟอย่าง
สงบแล้วส่งต่อให้อิวีทานเจียง “ไฟใบนี้ค่อนข้างอันตราย ใครใช้ก็ได้ เกิดถูก
คนอื่นขโมยไปอาจย้อนกลับมาวางยาฆ่าพวกเรา เพราะฉะนั้น...ให้ผู้กองอิวีเก็บ
รักษาชั่วคราวไว้ก่อนก็แล้วกัน”

อิวีทานเจียงพยักหน้า เก็บไฟใบนี้ลงกระเป๋าไฟ

เซียวไหลวพลิกไฟของรางวัลประจำด่านใบสุดท้าย

[ไฟไอเท็ม : ผ้าขาวโปรงคลุมหน้า]

ระดับความหายาก : A

คำอธิบาย : ผ้าคลุมหน้าที่คุณหนูสีจวนอ่องจากห้องลับกลียุคใช้เป็นประจำ ได้รับหลังจากผ่านด่านสมบูรณแบบ

ผลการใช้ : คุณหนูสีชอบคลุมหน้ามาตั้งแต่เยาว์วัย ใช้ผ้าขาวโปร่งคลุมหน้าแล้วจะทำให้คนมองเห็นใบหน้าไม่ชัดเจน จำผิดได้ง่าย

ใช้ผ้าขาวโปร่งคลุมหน้าของคุณหนูสีปกปิดใบหน้า สามารถทำให้ผู้อื่นแยกแยะเครื่องหน้าของคุณผิด จำไม่ได้ว่าคุณเป็นใคร ผ้าขาวโปร่งคลุมหน้าไม่จำกัดระยะเวลาคุณตาวน สวมใส่บนใบหน้าได้ตลอด

ไฟใบนี้อาจทำให้คนจำตัวคุณไม่ได้ เทียบเท่ากับอุปกรณ์ประกอบฉากปกปิดตัวตนขณะสืบคดีในห้องลับไฟแดงต่อไปในอนาคต แต่ไม่มีสกลใจมตีและป้องกันจึงยังคงต้องใช้อย่างระมัดระวัง

จนถึงตอนนั้นการแจกของรางวัลประจำด่านก็เรียบร้อยแล้ว ไฟเสื้อผ้าโบราณที่สั่งตัดเฉพาะบุคคลแปดใบ ไฟไอเท็มระดับ A สองใบ รวมถึงไฟเนื้อเรื่องห้องลับกลียุคที่ทุกคนแสดงเองอีกหนึ่งใบ

ไฟของรางวัลประจำด่านจากห้องลับส่วนใหญ่ความแข็งแกร่งไม่สูงมาก หัวใจสำคัญยังเป็นการจับของรางวัลจากการผ่านด่านสมบูรณแบบอยู่ดี

ทุกคนต่างตั้งหน้าตั้งตารอการจับของรางวัลถัดจากนั้น

เชียวไหลวมองหีบสมบัติสามใบบนพื้นที่แปลงประกายสีทองอร่ามแล้วถาม “โอกาสจับของรางวัลสามครั้งใช้ไหม”

ผู้คุม A โฟแดงตอบ “ใช่ ห้องลับไฟแดงระดับ B ก่อนหน้านี้ของรางวัลคือให้จับไฟสองครั้งมาตลอด เมื่อถึงระดับ A จะเพิ่มหีบสมบัติอีกหนึ่งใบ พวกคุณยังส่งคนมาจับรางวัลได้ตามใจเหมือนเดิม” เธอหยุดแล้วยิ้มพลางพูด “พวกคุณเล่นได้คะแนนผ่านด่านระดับ S เป็นไปได้มากกว่าจะจับได้ไฟระดับ S อีก”

สายตาอบอุ่นของเชียวไหลวกวาดมองทุกคนพลางถามว่า “พวกคุณใครอยากจับรางวัล”

เหล้ามั่ววอรณต์ตื่นตื่นมาก เขาผ่านด่านห้องลับมามาก ยังไม่เคยจับหีบสมบัติประเมินระดับ S มาก่อนเลย ก่อนหน้านี้ได้คะแนนระดับ A ทุกครั้งส่วนใหญ่จับได้แต่ไฟระดับ A...

แต่ห้องลับนี่คนที่มีความดีความชอบมากที่สุดยังเป็นศาสตราจารย์เชียว

กับผู้กองอวี้อยู่ดี เขาไม่กล้าจับรางวัล

ทว่าเซียวโหลรวราวกับอ่านความคิดของเหล่ามั่วทะเลลูปรูโปรง สายตาหยุดนิ่งที่ตัวเขาก่อนพูดเสียงอบอุน “เหล่ามั่วมาเถอะ”

มั่วเสร์หมินประหลาดใจที่ได้รับการเอาใจใส่ บอกปิดทันควัน “ไร้อะไรจะมีหน้าได้ยังไง ผมไม่มีความดีความชอบสักหน่อย...”

เซียวโหลวยิ้ม “ไม่ต้องถ่อมตัวหรอก คุณหาเบาะแสเครื่องประดับหัวของนักฆ่าเจออจาก «บันทึกทัศนาศนา» ล็อกเส้นเรื่องนักฆ่าแน่นอนว่าเป็นความดีความชอบใหญ่แล้ว อีกอย่างตอนนี้ในบรรดาพวกเราแปดคนมีแต่คุณที่ไม่มีไฟระดับ S คนอื่นมีกันหมดแล้ว”

หลงเชินบอก “ใช่ ผมกับหวั้นเยร์มีไฟระดับ S หลายใบ คราวที่แล้วคุณพาพวกเราชนะแบบนอนมาในห้องลับข้าวหลามตัด ผมยังจับได้ฟุตบอลกับเบตมินตันด้วย” ฮวีหวั้นเยร์เสริม “เหล่ามั่วอย่าเกรงใจเลย รีบไปเร็ว”

หลิวเจียวก็พูดด้วย “ลุงมั่วไปจับเถอะคะ ตอนนี้ในมือคุณยังมีแต่ไฟระดับ A ควรจะเสริมประสิทธิภาพการต่อสู้ซะคะ”

แม้ทีมต้องมีเสาหลัก แต่ก็จะมีจุดอ่อนที่เห็นเด่นชัดไม่ได้ ก่อนที่เหล่ามั่วจะเข้าร่วมทีม ความแข็งแกร่งของเขาธรรมดาๆ ผ่านด่านแต่ละครั้งได้แต่คะแนนระดับ A เขายังไม่มีไฟระดับ S ลักไบ บัดนี้ในเมื่อโอกาสอยู่ตรงหน้า แน่ใจว่าเซียวโหลวอยากให้เหล่ามั่วมาจับรางวัลเสริมความแข็งแกร่ง

บรรดาเพื่อนร่วมทีมเห็นพ้องต้องกันให้เหล่ามั่วไปจับรางวัล อย่างไรก็ตามทุกคนก็เป็นกลุ่มก้อนเดียวกัน แต่ละคนแข็งแกร่งแล้วทำที่สุดจึงจะผ่านด่านได้ง่าย

มั่วเสร์หมินสบสายตาให้กำลังใจจากเหล่าเพื่อนร่วมทีมทุกคน ภูมิใจด้วยความตื่นเต้น เดินมาถึงตรงหน้าหีบสมบัติสี่ห้อง สูดลมหายใจเข้าลึกๆ หลับตาอธิษฐาน แล้วยื่นมือเข้าไปในหีบสมบัติ

- ขอแสดงความยินดี มั่วเสร์หมินได้รับไฟไอเท็มระดับ S : แผ่นหินอ่อน!
[ไฟไอเท็ม : แผ่นหินอ่อน]

ระดับความหายาก : S

คำอธิบาย : ของรางวัลจากหีบไพลิมิเต็ด มีโอกาสได้รับหลังจากผ่านด่านสมบูรณ์แบบด้วยคะแนนระดับ S

ผลการใช้ : หินอ่อนเป็นวัสดุตกแต่งบ้านที่ดีที่สุด เช่น ทำผนัง พื้น อ่างล้างมือ จงแสดงพลังจินตนาการของนักออกแบบแล้วใช้ให้ดี บางที่อาจบรรลุผลที่คาดไม่ถึง

ยามที่ศัตรูไล่ล่าคุณสามารถใช้แผ่นหินอ่อนก่อกำแพงอย่างฉับไวเพื่อให้อีกฝ่ายจมนม แล้วยังปูเป็นพื้นหินอ่อนเมื่อเจอน้ำเพื่อช่วยให้เพื่อนร่วมทีมข้ามพื้นไปได้

ตราบดีที่หินอ่อนที่โยนออกไปเชื่อมติดกันก็จะต่อเป็นผืนเดียวกันอย่างแข็งแรงทันที พื้นแห้งไม่เข้า กระทั่งกระสุนก็ยิงไม่ทะลุ

ข้อจำกัดการใช้ : ไฟใบนี้มีแผ่นหินอ่อนทั้งหมด 100 แผ่น แต่ละแผ่นขนาด 80 x 80 ซม. ใช้ครบแล้ว ไฟจะกลายเป็นสีเทาอยู่ในสถานะใช้งานไม่ได้จนกระทั่งรีเฟรชจำนวนใหม่เมื่อเข้าห้องลับครั้งต่อไป

กรุณาใช้วัสดุอย่างประหยัด อย่าสิ้นเปลือง
มั่วส์เวิร์ทมินไคร่ครวญอย่างละเอียด ไฟใบนี้ไม่ใช่ว่าค่อนข้างคล้ายกับ [วงเวียน] ของศาสตราจารย์เซียวทรอกเทรอ

แผ่นหินอ่อนชิ้นนี้ต้องการย้ายไปที่ไหนก็ไปที่นั่น
ก่อกำแพงขวางทางศัตรู หรือก่อกำแพงบังกระสุนยามโดนรุมโจมตี เมื่อข้ามแม่น้ำก็สร้างเป็นสะพานออกมาได้ ในฐานะที่เป็นวัสดุก่อสร้างประเภทหนึ่งวิธีการใช้แผ่นหินอ่อนยืดหยุ่นพลิกแพลงมาก ให้เขามาเลย 100 แผ่น แต่ละครั้งที่เปลี่ยนห้องลับจะรีเฟรชจำนวนใหม่ สมกับเป็นไฟโอเท็มระดับ S!

ไฟโอเท็มเกี่ยวกับการตกแต่งเฟอร์นิเจอร์ที่เขาจับได้ก่อนหน้านั้นเป็นไฟระดับ A ทั้งหมด ผลมีจำกัด ระยะเวลาคุณดาวน์โหลดก็ค่อนข้างนาน เห็นได้ชัดว่าความแข็งแกร่งของไฟโอเท็มระดับ S ไม่เพิ่มเพียงแค่อันดับเดียว

มั่วส์เวิร์ทมินตื่นตื่นสุด ๆ เก็บไฟใบนี้ไว้อย่างดีราวกับกำลังประคองสมบัติล้ำค่าอยู่ในมือ

เซียวโหลวเอ่ย “เหล่ามั่วส์เวิร์ทอีกใบเถอะ”
มั่วส์เวิร์ทมินโบกมือทันทัน “นี่มันน่าเกลียดแยะ พวกคุณจับ พวกคุณมาจับเถอะ”

ทุกคนต่างบอก “พวกเราไม่พอระดับ S กันตั้งเยอะ คุณมีแค่ใบเดียวเอง!”

มั่วเสิร์ฟหมิน “...”

เขาอยู่กับทีมที่เจ๋งจริง ๆ!

ผ่านด่านได้ประเมินคะแนนระดับ S ทุกครั้ง แต่ละคนมีไฟระดับ S กันคนละ 2-3 ใบ... ต่อให้คนซื้อซีอีว¹ อย่างล้ำซิงเก้อยังมีไฟระดับ S สี่ใบ อย่าง [รายชื่อย่าง] แม้ไฟใบนี้จะต้องเสียเงินห้าล้านโกลด์ในการใช้สก็ลแต่ละครั้ง ฟุ่มเพื่อย่อย่างยิ่ง แต่คัดลอกไฟใบไหนก็ได้ทันที สมกับความแข็งแกร่งระดับ S เช่นกัน

ตอนนี้เหล่ามั่วเป็นคนจนที่สุดของทีมจริง ๆ ครั้งนี้ห้องลับโปแดงให้รางวัล เป็นหีบสมบัติสามใบ เซียวโหลวให้เขาจับรางวัลรวดเดียวสองใบ ดูแลเขาดีเป็นพิเศษ ทุกคนก็ไม่มีข้อโต้แย้ง

เหล่ามั่วถูมือ เอื่อมมือเข้าไปในหีบสมบัติใบที่สองอย่างตื่นเต้น

- ขอแสดงความยินดี มั่วเสิร์ฟหมินได้รับไฟไอเท็มระดับ S [ตัวแปลง มุมมอง]!

[ไฟไอเท็ม : ตัวแปลงมุมมอง]

ระดับความหายาก : S

คำอธิบาย : ในฐานะนักออกแบบ เห็นแบบแปลนสองมิติก็ต้องนึกถึง ปริภูมิสามมิติ เห็นปริภูมิสามมิติก็ย่อมวัดขนาดและวาดภาพออกมาเป็น แบบแปลนตามสัดส่วนได้ทันที เมื่อถึงสถานที่ที่ไม่คุ้นเคย หากสามารถใช้ มุมมองพระเจ้ามองทั่วทั้งบริเวณจากด้านบนลงมา แล้ววาดพื้นที่บริเวณนี้ เป็นแผนที่ในระนาบสองมิติออกมาจะดีแค่ไหน

ตัวแปลงมุมมองสามารถล็อกขอบเขต 500 ตารางเมตร แล้วสลับเป็น มุมมองพระเจ้าได้ทันที สำรวจทิวทัศน์ ตัวละคร และถนนหนทางทุกอย่าง ภายในอาณาเขตที่กำหนด เพื่อให้เข้าใจอาณาเขตผืนนี้ได้อย่างครอบคลุมและ ชัดเจนมากขึ้น อีกทั้งใช้มุมมองสามมิติที่มองเห็นวาดออกมาเป็นแบบแปลน สองมิติ

ข้อจำกัด : ในระยะเวลา 10 ชั่วโมงใช้ได้เพียงครั้งเดียว

¹ คนซื้อซีอีว เป็นคำสแลง หมายถึง คนธรรมดาคนหนึ่งที่ไม่มีความสามารถไม่ยุ่งเกี่ยวกับใคร

ไฟไบนี่ดูแปลกประหลาดพอตัว เยจีเกาทัว “รู้สึกลอยไปกับสลับระหว่าง เกมสองมิติกับเกมสามมิติว่าไหมครับ”

เซียวโหลวกลับสองตาเป็นประกาย ร้องขึ้นว่า “นี่เป็นไฟเทพเขาวงกต”

มั่วเสว่หมินพูดด้วยความตื่นเต้น “ถูกต้อง! ถ้าเจอทางแยกในเขาวงกต ก็ลือกขอบเขต 500 ตารางเมตร แล้วสลับเป็นมุมมองพระเจ้าดูเส้นทางละก็ จะตัดทางตันที่ผิดได้หลายเส้นเลยทันที!”

ไม่ใช่แค่เขาวงกตห้องลับข้าวหลามตัดเท่านั้น ในห้องลับโพดำโพแดง บางห้องก็ใช้ไฟไบนี่ดูเส้นทางได้

แน่นอนว่าไฟไบนี่ไม่ใช่ไฟอเนกประสงค์ ประการแรกมันเห็นได้แคใน ขอบเขต 500 ตารางเมตร ไม่ได้มองเห็นพื้นที่ได้ตามอำเภอใจ จำเป็นต้องใช้ ในเวลาสำคัญและสถานที่สำคัญ ประการที่สองระยะเวลาคูณดาวณ์ 10 ชั่วโมง นานเกินไป ในเขาวงกตที่จำกัดเวลาอย่างมากก็ใช้ได้แค่หนึ่งสองหน

แต่มีไว้ก็ดีกว่าไม่มี ไฟไบนี่ยกให้เหล่ามั่วจะช่วยให้ทุกคนผ่านด่านเขาวงกต ได้มาก

เหล่ามั่วระบายนัยเต็มใบหน้าพลางเก็บไฟใส่ในกระเป๋าไฟ

ยังเหลืออีกหนึ่งที่สมบัติสุดท้าย เซียวโหลวถามทุกคน “ใบสุดท้ายใครจับ”

เยจีมีเครื่องดนตรีในมือเป็นกระบุง ทั้งซอเอ้อร์หู กู่เจิง กีตาร์ และฟลูต จึงไม่กล้าไปจับ ไฟที่เส้าซิงเกอจับ “ล้างผลาญเงินมาก” จะใช้สักสก็ลต้องจ่ายเงิน จึงไม่จับเสียรู้แล้วรู้รอด หลิวเฉียวมีไฟนันทานหลายใบ สองสามมีภรรยาหลงชวี ก็มีไฟก็พากันไฟเต็นรำเป็นกอง

ทุกคนพากันส่ายหน้า

เซียวโหลวมองอวี๋หานเจียง ฝ่ายหลังจึงตัดบท “คุณแล้วกัน”

เพื่อนร่วมทีมคนอื่น ๆ ยิ้มบอก “ใช่ อาจารย์เซียวแล้วกัน!” เยจีบอกอย่าง ตื่นเต้นเช่นกัน “โชคของอาจารย์เซียวนะ จับได้ไฟอัญเชิญทุกครั้งเลย เผอิญ ๆ ครั้งนี้อาจจับได้ไฟอัญเชิญบุคคลอีกใบก็ได้นะครับ”

เพื่อนร่วมทีมพูดแบบนี้ เซียวโหลวได้แต่เลิกปฏิเสธ ก้าวขึ้นหน้าหนึ่งก้าว ยื่นมือเข้าไปในหีบสมบัติ

- ขอแสดงความยินดี เซียวโหลวได้รับไฟอัญเชิญระดับ S [เซียวอวี๋]!

เซียวโหลว “???”

เขามีนง ไม่ตอบสนองไปชั่วครู่เมื่อเห็นข้อความนี้

จนกระทั่งพลิกไฟใบนี้ แล้วมองเห็นใบหน้าที่คุ้นเคยบนหน้าไฟ

เป็นเซียวอวีจริง ๆ น้องชายเอาใจยากคนนั้นที่ปกป้องเขาแบบทุ่มสุดตัว
ในห้องลับ 8 โฟแดง

【ไฟอัญเชิญ : เซียวอวี】

ระดับความหายาก : S

คำอธิบาย : ออกมาจาก “กลีเยค” ห้องลับเฉพาะของทีมเซียวโหลว
ในโลกแห่งไฟมีใบนี้เพียงใบเดียว ไม่ทำซ้ำแล้ว

สกลพิเศษ 1 : หนึ่งคมกระบี่ผ่นึกคอ

เทคนิคการใช้ : เปิดใช้ไฟแล้วอัญเชิญเซียวอวี ให้เซียวอวีโจมตีเป้าหมาย
ที่กำหนดทันที ฟันคอฝายตรงข้ามขาดในหนึ่งคมกระบี่ วิชาระบี่ของเซียวอวี
เป็นเลิศ เมื่อโจมตีในตอนฝายตรงข้ามไม่ทันป้องกันตัว ปกติแล้วจะสังหารได้
ในหนึ่งการโจมตี แน่แน่นอนว่าหากลอบโจมตีลับพลันจากด้านหลัง หรือติดตาม
เป้าหมายเพื่อลอบสังหารได้ อัตราการเข้าเป้าจะสูงขึ้น

ผลการใช้สกลนี้แข็งแกร่งมาก ดังนั้นในระยะเวลา 24 ชั่วโมงจึงใช้ได้เพียง
ครั้งเดียว

สกลพิเศษ 2 : ปกป้องพี่ชาย

ผลการใช้ : เซียวอวีชอบตามติดเซียวโหลวพี่ชายมาตั้งแต่เล็ก เมื่อ
เซียวโหลวเผชิญวิกฤติ เซียวอวีจะเป็นฝายปรากฏตัวออกมาช่วยพี่ชายต่อสู้
เนื่องจากโลกเปลี่ยนไปแล้ว เซียวอวีจึงสำแดงยุทธจากในตัวได้สี่ส่วนเท่านั้น
โดยจะใช้กระบี่คมในมือปกป้องคนในครอบครัวที่ตัวเองเคารพนับถือที่สุด
เซียวอวีก็กล่าวว่า “ใครทำร้ายพี่ข้า ข้าจะทำร้ายมัน”

สกลนี้เปิดใช้อัตโนมัติ ขอแค่เซียวโหลวถูกคนโจมตีได้รับอันตราย
เซียวอวีก็จะออกมาปกป้องพี่ชาย

ทุกคน “...”

187

จับของรางวัล (จบ)

ทุกคนไม่เคยคิดว่า “น้องชาย” ของเซียวโหลวจะมาปรากฏตัวต่อหน้าทุกคนอีกครั้งในรูปแบบไฟ

ใน “หมู่บ้านซอมบี้” ของห้องลับ 2 โปดำก่อนหน้านี้ เซียวโหลวจับของรางวัลแบบขอไปทียังได้ “หลิวเสี่ยวหยวน” หัวหน้าซอมบี้ที่ถูกขังอยู่ในโรงพยาบาล เขารู้มาตั้งแต่ตอนนั้นแล้วว่าตัวละครที่เคยปรากฏในโลกห้องลับก็กลายเป็นไฟได้

แต่คิดไม่ถึงว่า น้องชายที่ห้องลับ 8 โปแดงจัดมาให้เขาชั่วคราวกลับเปลี่ยนเป็นไฟได้เหมือนกัน!

ความทรงจำเหล่านั้นที่ได้อยู่ร่วมกันกับน้องชายแม้จะเป็นสิ่งสมมติ แต่พอเห็นใบหน้าคนหนุ่มที่คุ้นเคยบนไฟพานึกถึงการพึ่งพา ความไว้วางใจ ความช่วยเหลือ และการปกป้องที่เขามีต่อพี่ชายในโลกนั้น...

ความทรงจำที่ทั้งสองเติบโตมาด้วยกันเหล่านั้นทำให้เซียวโหลวอดใจอ่อนยวบไม่ได้ จึงอัญเชิญเซียววุ้นไฟออกมา

ทุกคนต่างพูดไม่ออกบอกไม่ถูกเมื่อเห็นน้องชายเย่อหยิ่งที่หน้าตาคล้ายคลึงกับเซียวโหลวหลายส่วน

เป็นพิมพ์ก๊อปปี้ที่เหมือนกับตัวจริงราวกับแกะ ไม่พูดไม่จา ยืนเฉยชอยู่ข้างตัวเซียวโหลวท่าเดียว

เย่ฉี เส้าซิงเก้อ และคนอื่นๆ เห็นไฟอัญเชิญใบนี้แล้วต่างรู้สึกแปลกใหม่

มาก รีบล้อมวงเข้ามาดู อวี่ทานเจียงหวนนึกถึงที่เจ้านี้ไม่ถูกต้องกับตัวเอง อดชมวดคิ้วถามไม่ได้ “เขามีจิตสำนึกของตัวเองหรือเปล่า”

ผู้คุม A โปแดงยกยิ้มมุมปาก “ไฟมีหรือไม่มีจิตสำนึก พวกคุณคิดว่ายังไงล่ะ”

เถาวยวนหมิง หลิวหยง หลี่ชิงเจ้า ชูซื่อ...เห็นได้ชัดว่าบุคคลพวกนี้ไม่มีจิตสำนึก ไม่เคยสนทนาพาทิใด ๆ กับพวกเซียวโหลว อัญเชิญออกมาแล้วก็ใช้สกลิลลูกเดียว

ทว่าหลิวเสี่ยวหยวนกับเซียวอวี่ตัวละครในโลกแห่งไฟพวกนี้ล่ะ พวกเขา มีจิตสำนึกของตัวเองหรือเปล่า

เซียวโหลวไม่แน่ใจ

เขาเดินมาตรงหน้าเซียวอวี่ ตบปากอีกฝ่ายเบา ๆ หยั่งเชิง ถามเสียงนุ่ม “อ้าว? ได้ยินที่ข้าพูดหรือไม่”

เซียวอวี่หันหน้ามามองเขา เอ่ยขึ้นว่า “ท่านพี่ ชุดนี้ของท่านแปลกนัก”

เซียวโหลวเบิกตาโตน้อย ๆ “เจ้าจำข้าได้หรือ”

เซียวอวี่สีหน้างุนงง “ท่านเป็นพี่ข้า ต่อให้เปลี่ยนอาภรณ์ ข้ายอมจำท่านได้อยู่แล้ว”

เซียวโหลว “...”

อวี่ทานเจียงเดินเข้าไปถาม “แล้วเจ้ารู้จักข้าหรือไม่”

เซียวอวี่ชมวดคิ้ว กวาดตาผ่านอวี่ทานเจียงอย่างราบเรียบ ราวกับมองคนแปลกหน้าคนหนึ่ง

เย่ฉีถามอย่างอวยากรู้้อยากเห็น “เขารู้จักแต่พี่ชาย ไม่รู้จักคนอื่นเลยหรือครับ”

ผู้คุม A โปแดงพยักหน้าพูดว่า “ไฟประเภทนี้เรียกว่า [ไฟผูกมัด] ของโลกห้องลับ มีความสัมพันธ์พิเศษกับพวกคุณผู้ทำ ฟังเฉพาะคำสั่งของคนที่กำหนดเท่านั้น อย่างเซียวอวี่จะฟังเฉพาะคำสั่งของเซียวโหลว ยกไฟแบบนี้ให้คนอื่นก็เปิดใช้ไม่ได้”

ไฟที่จับรางวัลได้จากห้องลับก่อน ๆ ทุกคนแลกกันใช้ได้ตามใจ เช่น หลี่ชิงเจ้า ฉินกวน เซียวโหลวจะให้เพื่อนร่วมทีมเอาไปใช้ในเวลาจำเป็น แต่

เซียววี่ครวญกลับต่างออกไป โลกห้องลับปรากฏ [ไฟผุกมด] ขึ้นเป็นครั้งแรก จะต้องใช้โดยผู้ทำที่กำหนด เซียววี่รู้จักเพียงพี่ชาย และมีแค่พี่ชายที่เปิดใช้ เขาได้

เมื่อครู่หากชีวิตวันเยาว์ไปจับรางวัล บางทีอาจจับได้องค์หญิงแก้ว

ฟังก์ชันไฟอัญเชิญบุคคลของโลกแห่งไฟพวกนี้แข็งแกร่งมาก หลิวเฉียวหยิบ [ราชินีใจร้าย] ของตัวเองออกมาเปรียบเทียบกับละเอียดพลางพูด “หนึ่งคมกระบี่พินึกลำคอของเซียววี่ถ้าโจมตีจากข้างหลังจะฆ่าได้ในหนึ่งการโจมตี เห็นผลเร็วกว่าแอปเปิลอาบยาพิษของราชินีใจร้ายฉันมากคะ”

เยฉีโหม้เข้าไปดูด้วย “ใช่ แอปเปิลอาบยาพิษกินเข้าไปแล้วยังมีเวลาหน่วงอีกสิบนาที ถ้าอีกฝ่ายมียาถอนพิษก็ช่วยชีวิตได้ แต่เซียววี่ฟันคอขาดได้ในกระบี่เดียว ช่วยก็ช่วยไม่ไหว ความแข็งแกร่งที่ปล่อยออกมาสูงมาก”

เซียวโหลวมองชายหนุ่มร่างสูงใหญ่ตรงหน้า แล้วเรียกเก็บเข่ายิ้มๆ

นี่เป็นแค่ไฟ ไม่ใช่เซียววี่ตัวจริง เซียววี่ตัวจริงกลายเป็นแม่ทัพเลื่องชื่อแห่งยุคในโลกห้องลับ 8 โฟแดงไปแล้ว ลึนอายุชัชด้วยโรคชราเมื่ออายุ 70 ปี เซียววี่ที่อัญเชิญออกมาตอนนี้เหมือนกับหลิวเสี่ยวหยวนที่จับได้จากหมู่บ้านซอมบี้ บางทีอาจเป็นแค่รูปแบบไฟประเภทหนึ่ง

อวี่หานเจียงเห็นเซียวโหลวเก็บไฟจึงเอ่ยเสียงเบา “ถือเป็นบอติการ์ดส่วนตัวของคุณได้หรือเปล่า”

เซียวโหลวพยักหน้า “อ้อ ความแข็งแกร่งของไฟอยู่ในระดับ S จริงๆ เสียตายที่ซ้อจ่ากตเยอะไปหน่อย มีแค่ผมคนเดียวที่เปิดใช้ได้”

เส้าซิงเก้อพูดคล้ายยิ้มคล้ายไม่ยิ้ม “นี่คุณได้น้องชายที่จะติดตามสุดจิตสุดใจเซียวนะ”

พอคิดว่าต่อไปสามารถเห็นน้องชายคนนี้ได้ทุกเมื่อ เซียวโหลวมีความสุขที่เดียว อวี่หานเจียงเห็นเขามีความสุข ใจก็ไม่ถือสาแล้ว มีน้องชายตามกันสักคนปกป้องเซียวโหลว เกิดเขาเจออันตรายจะช่วยปกป้องได้มากขึ้น

จับไฟครั้งนี้ได้มาเป็นกอบเป็นกำ ไฟบอติการ์ดเซียววี่นี้ทำให้เซียวโหลวไม่กลัวห้องลับโปกตาอีกต่อไป ไฟวิสดุดกแต่งบ้านอย่างแผนหินอ่อน รวมทั้งตัวแปลงมูมมองที่ใช้ผ่านเขาวงกตได้ดีเป็นพิเศษที่เหล่านั้จับได้ก็สมกับความ

แข็งแกร่งของไฟระดับ S

หลังทุกคนพักผ่อนกันสักพักก็กลับมาที่วิลล่า

พวกเขาพร้อมตัวกันเปิดห้องลับ 8 โฟแดงในวันศุกร์ ตอนนั้นก็กลับมาที่เมืองจันทรายังคงเป็นกลางดึกเช่นเดิม

เหล่ามั่วหันกลับไปมองนาฬิกาบนผนังห้องรับแขกแล้วพูดขึ้น “เที่ยงคืนครึ่งวันจันทร์...ดูทำอัตราการไหลของเวลาในห้องลับ 8 โฟแดงจะเร็วเป็นพิเศษ เนื้อเรื่องทางฝั่งนั้นผ่านไปหลายสิบปีแล้ว เมืองจันทราเพิ่งจะผ่านไปแค่ไม่กี่สิบชั่วโมงเองเธอเนี่ย”

เย่จีพูดด้วยความตื่นเต็น “ผมจำได้ว่าแจ้งเตือนผ่านด่านมีเขียนไว้ อัตราการไหลของเวลาในห้องลับ 8 โฟแดง หนึ่งปีเท่ากับหนึ่งชั่วโมงในเมืองหลัก”

และด้วยเหตุนี้ ตอนนั้นอวีหานเจียงถึงอยากถามเซียวโหลวว่า อยากเลือกอยู่ในยุคโบราณนานขึ้นอีกหน่อยหรือไม่ เพราะอยู่ที่นั่นแม้จะผ่านไปสองสามปี ก็แค่สองสามชั่วโมงในเมืองหลักเท่านั้น

เซียวโหลวไม่เข้าใจความหมายของอวีหานเจียง คิดแค่อยากจะกลับมาให้เร็วที่สุด

อวีหานเจียงเองก็ไม่สะดวกจะพูดตรงๆ ว่า “ผมอยากเป็นสามมีภรรยา กับคุณต่ออีกสักสองสามวัน” จึงตามเซียวโหลวกลับมา

ในเมื่อเป็นช่วงเลยเที่ยงคืน ทุกคนไม่สะดวกจะฝาด่านกันต่อ อัตราการไหลของเวลาต่างกัน สิ่งนี้ทำให้คนปวดหัวยิ่งกว่าอาการเจ็ตแล็ก บวกกับการเปลี่ยนยุคสมัยโบราณกับปัจจุบันทำให้ทุกคนยังตามไม่ทันชั่วคราว เหล่ามั่วเลยเสนอ “ทุกคนนอนหลับกันสักตื่นก่อนดีกว่าครับ พรุ่งนี้ค่อยว่ากันดีไหม”

เซียวโหลวเห็นด้วย “อ้อ ทุกคนเติมพลังให้เต็มที่ พักผ่อนให้ดี ๆ สักคืนแล้วค่อยว่ากันเถอะ”

ทุกคนพากันกลับห้องล้างหน้าแปรงฟันเข้านอน

เซียวโหลวและอวีหานเจียงล้างหน้าแปรงฟันเสร็จต่างเดินมาที่ประตูห้องนอนพร้อมกัน

คนในทีมเหนื่อยจนหลับไปแล้ว ภายในวิลล่าเงียบเชียบ เงียบจนได้ยินเสียงหัวใจและลมหายใจของกันและกัน

ประตูห้องนอนของพวกเขาสองคนตรงกันพอดี ทั้งคู่นอนหลับด้วยกันทุกคืนที่เรือนหลังของจวนเจ้าเมืองเจียงโจว เวลานี้ต้องแยกกันนอนจึงรู้สึกไม่ค่อยชินชั่วคราว ในใจทั้งสองต่างแหยงเหี้ยว หยุดผีเท้าตรงประตูพร้อมกันโดยไม่ได้นัดหมาย

เซียวโหลวพูดแผ่วเบา “ผู้กองอวี ราตรีสวัสดิ์ หลับให้เต็มอึมนะ”

เดิมนึกว่าผู้กองอวีจะบอกราตรีสวัสดิ์เช่นกัน แกล้งทำเป็นว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้นแล้วแยกย้ายกันกลับห้องนอน

นึกไม่ถึงว่าจู่ ๆ อวีหานเจียงจะหันหน้ากลับมาพูดกับเซียวโหลว “ทำไมเริ่มเรียกผมว่าผู้กองอวีอีกแล้วละ อยู่กันส่วนตัวเรียกผมว่าหานเจียงตลอดไม่ใช่หรือ”

เซียวโหลวใบหน้าร้อนผ่าวเล็กน้อย นึกถึงในโลกนั้นที่ทั้งสองต่างเรียกกันว่าฮูหยินและหานเจียง เขาก็ใจเต้นอย่างควบคุมไม่อยู่

อวีหานเจียงก้าวมาข้างหน้า ก็มองเซียวโหลวพาดจริงจัง “ในห้องลับ [กิลิยุด] พวกเราเล่นเป็นสามีภรรยาคนเดียวเดียวกันมาตั้งนาน ในใจคุณเคยขัดแย้ง...หรือรังเกียจหรือเปล่า”

หยันไตชายหนุ่มทั้งดำทั้งสูงสกาวยามปกติดวงตาคู่นั้นแสดงออกถึงความหยิ่งผยอง เวลานี้กลับอ่อนโยนสุดขีด ในนั้นประทับเงาย่อเล็ก ๆ ของเซียวโหลว น้ำเสียงทุ้มต่ำลอดผ่านแก้วหูยามกลางดึกอันเงียบสงัด เผยความเชื่อกึ่งที่เป็นลักษณะเฉพาะตัวของชายเต็มวัย

เซียวโหลวเงยหน้าขึ้น ปะทะกับดวงตาสีฟ้าซึ่งนั้นฉับพลันจนแทบหยุดหายใจ เขากำหมัดอย่างประหมา หายใจเข้าลึก ๆ ตอบเสียงเบา “ทำไม...คุณถึงคิดแบบนี้”

อวีหานเจียงพูด “ผมรู้สึกได้ เวลานอนคุณตัวแข็งทุกคืน รังเกียจผู้ชายเข้าใกล้หรือเปล่า มีบางคน เกลียดการนอนกับเพศเดียวกันจริงๆ เหมือนกับถูกรุกล่าอาณาเขต”

เซียวโหลวรีบอธิบาย “แต่ไม่ค่อยชินนะ ผมนอนคนเดียวมาตั้งแต่เด็กไม่เคยใกล้ชิดกับใครขนาดนั้นมาก่อน”

อวีหานเจียงครุ่นคิด “...ไม่ใช่รังเกียจหรือ”

เซียวโหลวหน้าแดงลามถึงโบทูดอบ “อือ” เบา ๆ หนึ่งคำ
ตกลงเขากำลังถามอะไรอยู่เนี่ย จะรังเกียจได้ยังไง ตัวแข็งเพราะประหม่า
เฉย ๆ หรือก...

อวิ๋ห่านเจียงคิดอย่างถี่ถ้วน ถามคำถามหนึ่งออกมาด้วยความจริงจัง
ตรงไปตรงมา “คุณคิดยังไงเรื่องผู้ชายกับผู้ชายเป็นสามีภรรยา กัน วิธีแคว้นต้าฉี
เปิดกว้าง มีขุนนางตบแต่งภรรยาผู้ชาย วังหลังของฮ่องเต้เหมือนจะมีสนมชาย
ด้วย”

เซียวโหลว “...”

ถกเรื่องนี้เอาจริงเอาจังมันหมายความว่ายังไงกัน สงสัยล้วน ๆ? คึกษา
ปรัชญาชีวิต?

เซียวโหลวไม่กล้าบอกผู้กองอวิ๋ว่าตัวเองนั้นแหละที่ชอบผู้ชาย กังวล
ว่าอวิ๋ห่านเจียงจะมองว่าเขาประหลาด หลังนั่งเงียบอยู่ชั่วอึดใจก็ได้เพียงตอบ
ไปเบา ๆ “เรื่องความรู้สึก ขอแค่ไม่ทำร้ายคนอื่น ผมคิดว่าไม่ว่าชายหญิง ชาย
ชาย หรือหญิงหญิง อยู่ด้วยกันแล้วมีความสุขก็พอ ไม่ต้องมีอคติ ผมไม่เหยียด
รักร่วมเพศ”

อวิ๋ห่านเจียงพยักหน้าไต่ตรงตรง “แล้วตัวคุณเองล่ะ?”

เซียวโหลวสงสัย “ตัวผมเอง?”

อวิ๋ห่านเจียงถามเป็นจริงเป็นจัง “ถ้ามีคนชอบคุณจากใจจริง อยากจีบคุณ
จริงจัง ถ้าอีกฝ่ายเป็นผู้ชายคุณเต็มใจยอมรับหรือเปล่า”

หัวใจเซียวโหลวหยุดเต้นฉับพลัน

เขาไม่รู้ว่าประโยคนี้ของอวิ๋ห่านเจียงหมายความว่าอย่างไร ถามความ
คิดเห็นเขาด้วยความอยากรู้ล้วน ๆ หรือ...

เซียวโหลวรู้สึกร้อนรุ่มทั่วร่าง เพราะถูกแวตตาอบอุ่นของชายหนุ่มจับจ้อง
โดยเฉพาะพวงแก้มที่ร้อนจนเกือบจะสุกอยู่แล้ว

เขาเงิบไปชั่วครู่ แกล้งย้มสบาย ๆ “ก็ต้องดูว่าอีกฝ่ายเป็นใคร ถ้าเป็น
คนที่เกลียด เอาแต่ตามตื้อ ก็น่ารำคาญ แต่ถ้าเป็น...ผู้ชายที่ชอบก็ไม่เป็นไร
ให้ผมรุกจีบเขายังได้เลย”

อวิ๋ห่านเจียงผงกหัว “ผมเข้าใจแล้ว ราชตรีสวัสดิ์ รีบกลับไปพักผ่อนเถอะ”

เซียวโหลว “???”

คุณเข้าใจอะไรแล้วหรือ ทำไมผมถึงไม่เข้าใจละ

เซียวโหลวที่เขินจนใกล้จะสุมองเงาหลังของอวี๋ห่านเจียงหายวับไปตรง
ประตูด้วยสีหน้ามึนงง

อวี๋ห่านเจียงหมุนตัวเข้าห้อง คิดอยู่ในใจว่าศาสตราจารย์เซียวไม่รังเกียจ
รักร่วมเพศ เยี่ยมไปเลย

ศาสตราจารย์เซียวบอกว่า เขาจะรำคาญถ้าคนที่เกลียดมาตามตีทุกวัน
แต่ถ้าชอบ ต่อให้เป็นผู้ชายก็ไม่ใช่ไร

เพราะฉะนั้นตัวเองยังมีโอกาสอยู่ ตั้งแต่วันนี้ไปจะเริ่มตามจีบศาสตราจารย์
เซียวจริงจัง พยายามทำให้อีกฝ่ายชอบให้ได้

อวี๋ห่านเจียงที่ตัดสินใจแล้วสบายอกสบายใจ นอนหลับฝันดี

ส่วนเซียวโหลวหันกลับเข้าห้องไปแล้ว หัวใจยังคงเต้นตึกตักอยู่

เพราะเขาพบว่า ตัวเองเหมือนจะชอบผู้กองอวี๋เข้าให้แล้ว...

อยู่ในโลกยุคโบราณมาครึ่งเดือน เขาไม่นึกเลยว่าจะค่อนข้างคิดถึง
วันเวลาเหล่านั้นที่ได้นอนอยู่ใต้ผ้าห่มผืนเดียวกันกับอวี๋ห่านเจียง ภายใต้ผ้าห่ม
มีแต่กลิ่นอายของอวี๋ห่านเจียง กลิ่นเย็นบริสุทธิ์จากตัวชายหนุ่มทำให้เขา
หลงใหล ทำให้ใจเต้น ทำให้อดอยากเข้าใกล้ไม่ได้ ทำได้แค่ควบคุมตัวเองสุดชีวิต
นอนหลับเหมือนเป็นรูปปั้นทุกคืน

เซียวโหลวนอนกระสับกระส่ายอยู่บนเตียงคนเดียว ชมตาไม่หลับเลย

เขาสะลึมสะลือ ตีสามถึงจะมอຍหลับไป ในความฝันไม่คิดว่าจะปรากฏภาพ
คืนเข้าหอจากห้องลับ 8 โฟแดงอีกครั้ง...

คราวที่แล้วที่ฝันถึงคืนเข้าหอในโลกห้องลับเป็นเพราะผู้คุมรอกความ
ทรงจำให้เขา

แต่ครั้งนี้นี่ละ

ไม่มีผู้คุมและไม่ได้อยู่ในห้องลับ แต่อยู่ในห้องนอนตัวเองที่โลกเมืองหลัก
เขากลับเป็นฝ่ายฝันถึงเหตุการณ์ที่ชวนให้คนหน้าแดงเสียเอง หน้าซำ
ยังจินตนาการเสริมแต่งเนื้อเรื่องมากมาย

เขาฝันเห็นคืนนั้น อวี๋ห่านเจียงใช้เสียงทุ้มต่ำเซ็กซี เรียก “ฮูหยิน” ข้างหูเขา

ครั้งแล้วครั้งเล่า

เซียวโหลวที่ตื่นแต่เช้าตรู่ “...”

เขาไม่มีหน้าไปเจออวี๋ห่านเจียงที่สี่หน้าเครื่องขริมมาดเอาจริงเอาจังแล้ว
จริงๆ!

ทดลองอ่าน